

סבא שלי,

אתה הכי טוב שיש, בן אדם עם לב רחב, ששמח כמעט תמיד, עם חיוך מושלם ועמוק. בליבי רציתי להיות כמוך סבא. כשהייתי בא לבקר אותך תמיד היית מקבל אותי עם חיוך ענק וכוס מהמיץ שלך. תמיד היית נראה חזק, כאילו ששום דבר לא יכול עליך, בחיים לא התלוננת ואני הערצתי אותך סבא.

לפני כמה חודשים חגגנו לך יום הולדת בצאן שבו עבדת. כל המשפחה הייתה שם, 4 ילדים, 15 נכדים, סבתא אחת גדולה מהחיים ואתה סבא, ראש המשפחה. ישבת על הכורסא שלך, עם החולצה שקנינו לך שרשום עליה "King" היית נראה כמו הבן אדם החזק והמאושר ביותר. היה נראה כאילו ששום דבר בעולם לא יכול עליך סבא. ואני האמנתי שבאמת שום דבר לא יכול.

ישבתי לידך בארוחה המשפחתית והתרגשתי נורא... הרגשתי שאני יושב ליד מלך אנגליה... כבוד גדול... אני זוכר שבאמצע הארוחה קמתי להביא לעצמי אוכל ואמרתי לך: "סבא, אני הולך להביא אוכל, אתה רוצה משהו?" תוך כדי שאני מסתכל בצלחת שלך, ואתה בהומור האופייני והמתוחכם, הפנת את מבטי מהצלחת שלך, הצבעת לכיוון השולחן הגדול עם כל האנשים שאוהבים אותך ואמרת לי בחיוך: "אני לא צריך יותר מזה".

היית בן אדם צנוע עם הרבה הומור, ואני הערצתי אותך סבא... אהבתי להקשיב לסיפורים שלך, היית מספר סיפורים מושלם. יכולתי להקשיב לך במשך דקות ארוכות מבלי להוציא מילה. היית מספר לי סיפורים, ואני הייתי מקשיב. אחר כך היינו מדברים על כדורגל. אבל הדבר שהכי היה לי כיף היה לראות אותך צוחק. היה לך את הצחוק הכי טוב שיש סבא, וכשהצלחתי להצחיק אותך הייתי מאושר. הרגשתי כאילו הליצן הקטן הצליח להצחיק את המלך הגדול.

אני אוהב אותך סבא, אתה תהיה חסר לי, ולא רק לי, לכולנו תהיה חסר. אתה הרי הסבא שלנו, הסבא החזק שלנו ואנחנו מעריצים אותך. במשך כל כך הרבה זמן טיפלת בסבתא והיית שם בשבילה, ועכשיו אתה לא פה ואנחנו נכנס לנעליים שלך, ונהיה שם בשבילה, וסבא, השארת לנו נעליים ענקיות להיכנס אליהם, אבל אין לך מה לדאוג, אנחנו נעשה מה שצריך, ואנחנו נהיה חזקים סבא, כי ככה לימדת אותנו.

נמרוד סולומון

